Dosarul nr. 5r-52/2024
4-23143788-48-5r-09102023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

11 aprilie 2024 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul central
În componența:
Președintelui de ședință, judecător Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu

examinând, în ședință publică, cauza contravențională pornită în baza contestației depuse de Oboroc Roman împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria MAI06 115152 din 10.09.2023 în baza art. 229 al. 2 Cod contravențional,-

A constatat:

La data de 10 septembrie 2023, ora 12:10, agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare „Centru" a INSP al IGP, Rebeja Maxim, a întocmit în privința lui Oboroc Roman procesul - verbal cu privire la contravenție numărul MAI06115152, potrivit căruia, Oboroc Roman a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de 229 alin. (2) Cod contravenţional, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 9 u.c. .

Cauza contravențională menționată supra, a parvenit spre examinare la Judecătoria Strășeni, sediul Central, la 19 ianuarie 2023, fiind repartizată în procedura judecătorului Iana Talmaci.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție reiterat, agentul constatator a reținut în sarcina lui Oboroc Roman precum că el, la 10 septembrie 2023, ora 12:10, aflîndu-se TR R1 km 34, a condus automobilul de model skoda octavia cu n/î *****, pe drum public nefiind supus reviziei tehnice.

Persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional Oboroc Roman prin contestația din 25.09.2023 a comunicat că odată cu identificarea datelor personale agentul constatator a refuzat nemotivat încheierea acordului de colaborare.

Astfel menționează că agentul constatator a încălcat principiul egalității în fața legii din cauza apartenenței politice, refuzând nemotivat încheierea acordului de colaborare.

Contravenientul Oboroc Roman a solicitat încheierea acordului de colaborare prin recunoașterea integrale a vinovăției asupra faptei expuse, neadmiterea discriminării în instituțiile statului.

În ședința de judecată persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, Oboroc Roman fiind citat legal, fapt ce se confirmă prin avizul de

recepție, nu s-a prezentat, nu a comunicat motivele neprezentării și nu a solicitat amînarea examinării cauzei.

Agentutul constatator Rebeja Maxim în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin cererea expediată prin intermediul secției de evidență și documentare poșta electronică din 11.04.2024 a solicitat examinarea cauzei în lispă

Prin urmare, instanța, potrivit art. 455 alin. (3) Cod contravențional, care prevede că, neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale, a dispus examinarea cauzei în absența acestora.

Examinând materialele cauzei contravenționale, apreciind probele în cauza dată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent temeinicia învinuirii aduse în raport cu probele cercetate, instanţa de judecată conchide că contestația înainatată de Oboroc Roman urmează a fi respinsă ca neîntemeiată din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, ”Examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.

Instanța constată că la 10 septembrie 2023, ora 12:10, agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare „Centru” a INSP al IGP, Rebeja Maxim, a întocmit în privința lui Oboroc Roman procesul - verbal cu privire la contravenție numărul MAI06115152, potrivit căruia, Oboroc Roman a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de 229 alin. (2) Cod contravenţional.

Potrivit procesului verbal din, agentul constatator a reținut în sarcina lui Oboroc Roman precum că el, la 10 septembrie 2023, ora 12:10, aflîndu-se TR R1 km 34, a condus automobilul de model skoda octavia cu n/î *****, pe drum public care nu a fost supus testării auto de stat astfel ignorînd prevederile pct. 121 lit.b) al Regulamentul Circulației Rutiere.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu

vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, ”Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.”

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei, § 35, 1 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, 4 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel pentru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Prin urmare sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că motivele de nulitate absolută a acestuia pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 Cod contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem”* a procesului-verbal cu privire la contravenție, reieşind din prevederile art. 443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art. 445 Cod contravențional.

Concomitent, se atestă că agentul constatator a descris în conținutul procesului verbal fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.

În consecință, instanța constată că forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție nu a fost înlăturată, în privinţa căruia se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a acestuia în cauzele contravenţionale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999). Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, Schenk împotriva Elveției, 12 iulie 1988, § 46 și Lhermitte împotriva Belgiei [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (Svetina împotriva Sloveniei, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea Zhang împotriva Ucrainei, 13 noiembrie 2018, § 57), condiţii care în accepţiunea instanţei au fost respectate în acest caz.

Astfel, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, proceseleverbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnicoştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Cu toate că Oboroc Roman a recunoscut învinuirea incriminată în contestația înaintată, în susținerea vinovăției acestuia, agentul constatator a acumulat la faza dată următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume:

- procesul - verbal cu privire la contravenție numărul MAI06115152 din 10 septembrie 2023, prin care Oboroc Roman a fost învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (2) Cod contravențional (f.d. 8)

-Procesul verbal de ridiacre a obiectelor și documentelor PRO 01063756 din 10 septembrie 2023 prin care a fost ridicată plăcuța de înmatriculare n/î *****(f.d. 9)

- Ordonanța de ridicare nr.ORD 01092015 din 10 septembrie 2023 prin care a fost dispusă ridicarea plăcuței de înmatriculare (f.d. 10).

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator, iar potrivit celor constatate în ședința de judecată și din materialele prezentate, fapta contravenţională, circumstanţele cauzei, încadrarea juridică a faptelor, normele materiale contravenţionale şi indicii calificativi ale elementelor constitutive ale contravenţiei – nu au un caracter contradictoriu.

Astfel, instanța de judecată constată cu certitudine veridicitatea și probarea învinuirii formulate față de Oboroc Roman în baza probelor administrate la faza constatării faptei contravenționale și cercetate în cadrul ședinței judiciare, iar fapta contravenţională incriminată contravenientului de agentul constatator fiind corect calificată în baza art. 229 alin. (2) Cod contravențional.

Mai mult ca atît, la etapa constatării faptei, Oboroc Roman a recunoscut vina incriminată, fapt confirmat solicitarea de recunoaștere a vinovăției, iar careva obiecții din partea acestuia nefiind indicate.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției, iar astfel, Curtea a stabilit anterior că prezumțiile de fapt si de drept se regăsesc în orice sistem de drept şi de principiu, Convenția nu derogă de la acestea, dar în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un prag anumit.

În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, par. 16, hotărârea din 20 martie 2001).

Afirmațiile lui Oboroc Roman precum că a solicitat agentului constatator încheierea acordului de colaborare – instanța remarcă că acest fapt nu constrituie temei de nulitate a provesului verbal și a deciziei în speță.

Prin urmare, raportând împrejurările de fapt stabilite la circumstanţele de drept descrise, instanţa de judecată constată astfel că Oboroc Roman corect şi întemeiat a fost identificat ca o persoană care a comis fapta incriminată, din care cauză şi va fi recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 229 alin. (2) Cod contravenţional, astfel contestația înaintată de Oboroc Roman va fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 448, 460 – 463 Cod contravențional al Republicii Moldova, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge contestația depusă de Oboroc Roman împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria MAI06 115152 din 10.09.2023 în baza art. 229 al. 2 Cod contravențional, ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni.

Președinte de ședință
Judecătorul ***Iana Talmaci***